Shrikrishna Kavacham 2

श्रीकृष्णकवचम् २

Document Information

Text title : Shrikrishna Kavacham

File name : kRRiShNakavacham2.itx

Category : vishhnu, viShNu, kavacha, krishna

Location : doc_vishhnu

Transliterated by : Rukmini Goswami

Proofread by : Rukmini Goswami

Description/comments : paramayogeshvaratantre vaiShNavatantre shrInAradaprajApatisaMvAde saptadashodhyAye

Latest update : August 26, 2026

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 26, 2026

sanskritdocuments.org

Shrikrishna Kavacham 2

श्रीकृष्णकवचम् २

नारद उवाच ।
ब्रह्मन् ब्रह्मविदां नाथ वेदान्तामृतसिन्धवे ।
त्वमेव जगदाधारस्त्वमेव परमं पदम् ॥ १॥

यज्ञैर्यागैस्तपोभिश्च नियमैर्निगमैर्नराः ।
अर्चयन्ति जगन्नाथं फलाकाङ्क्षाविमोहिताः ॥ २॥

होमधूमोपशान्तेषु मन्त्रजापैः पुनः पुनः ।
पुरश्चर्याविधौ घोरे क्षीयते मानुषं वयः ॥ ३॥

तर्पणैर्मार्जनैश्चैव हविर्भिर्भोजनादिभिः ।
कर्मग्रन्थिनिबद्धास्ते फलमिच्छन्ति माधवात् ॥ ४॥

न होमं न पुरश्चर्यां न तर्पणविधिं तथा ।
न मार्जनं न भोज्यं वा न दीर्घं मन्त्रसाधनम् ॥ ५॥

किं तु येन क्षणादेव हृन्मध्यकमले स्थितः ।
स्वयं प्रकाशते कृष्णः प्रेमपीयूषवारिधिः ॥ ६॥

दर्शनं यस्य देवेश दुर्लभं योगिनामपि ।
कथं सुलभतां याति भक्तानां भावितात्मनाम् ॥ ७॥

किं तद्गुह्यतमं ब्रह्मन् किं तद्धर्मानुत्तमम् ।
येन कृष्णे दृढा प्रीतिः कृष्णे चात्मनिवेदनम् ॥ ८॥

ब्रह्मोवाच ।
शृणु देवर्षिशार्दूल भक्तिसारमिदं परम् ।
यद्गुह्यं हृदये विष्णोः स्वयमेव प्रतिष्ठितम् ॥ ९॥

कवचानां तु सर्वेषां सारभूतमिदं स्मृतम् ।
कृष्णस्य कवचं दिव्यं सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ १०॥

मरणं मोहनं स्तम्भं विद्वेषोच्चाटनादिकम् ।
आकर्षणं वशीकारं तस्याङ्गेषु प्रतिष्ठितम् ॥ ११॥

नैतानि केवलं लोके क्षुद्रकामफलानि च ।
यस्य छायामुपाश्रित्य प्रेमसाम्राज्यमृच्छति ॥ १२॥

दास्यं सख्यं तथा वात्सल्यं माधुर्यं च निर्मलम् ।
नवधा भक्तिसम्पत्तिः कृष्णे तस्य प्रवर्तते ॥ १३॥

अणिमा लघिमा चैव महिमा प्राप्तिरैश्वरम् ।
प्राकाम्यं च तथा कामावसायित्वमिति स्मृतम् ॥ १४॥

अष्टौ सिद्धयः प्रसूयन्ते कृष्णनामामृताश्रयात् ।
पद्मशङ्खमकराद्याश्च नवनिध्योऽस्य सेवकाः ॥ १५॥

कवित्वं वाक्प्रवाहश्च सूक्तिसौरभनिर्झरः ।
सौजन्यं माधुरी धैर्यं सौम्यता च प्रसादिता ॥ १६॥

भयच्छेदः शोकशान्तिः क्लेशदाहविनाशनम् ।
सर्वतो रक्षणं चैव कृष्णवर्मणि विद्यते ॥ १७॥

वासुदेवस्य हृदयं कवचं नाम विश्रुतम् ।
प्रजापतिः स्वयं तस्य ऋषिरित्यभिधीयते ॥ १८॥

अनुष्टुप् छन्द इत्युक्तं देवता महगोवतः ।
कृष्णप्राप्तिः प्रयोजनं परं निःश्रेयसं स्मृतम् ॥ १९॥

नीलाम्भोददलश्यामं तमालदलकोमलम् ।
इन्दीवरनिभापाङ्गं पीताम्बरविभूषितम् ॥ २०॥

वनस्त्रग्दामसौरभ्यलसद्वक्षःस्थलप्रभम् ।
कौस्तुभद्युतिसन्दीप्तं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ॥ २१॥

मन्दारकुसुमामोदिमकरन्दस्मितानम् ।
मयूरपिच्छमुकुटं मुरलीमधुरध्वनिम् ॥ २२॥

त्रिभङ्गललिताकारं नीलनीरदसुन्दरम् ।
व्रजस्त्रीलोचनानन्दं नन्दनन्दनमाश्रये ॥ २३॥

अधरामृतनिर्झरं भ्रूविलासमनोरमम् ।
कटाक्षकणिकापातैः कृपापूरितमानसम् ॥ २४॥

राधाहृदयसाम्राज्यचूडामणिमिव स्थितम् ।
प्रेमैकमकरन्दाङ्कं कृष्णं ध्यायेद् विचक्षणः ॥ २५॥

अथ न्यासविधिं वक्ष्ये मन्त्रराजस्य नारद ।
देहं देवालयीकृत्य कृष्णसायुज्यमाप्नुयात् ॥ २६॥

दशाक्षर्या तु विद्यायाः करन्यासः प्रकीर्तितः ।
अङ्गुलीषु क्रमाद् मन्त्रं मन्त्रशक्त्या निवेशयेत् ॥ २७॥

हृदि शीर्षे शिखायां च कवचे नेत्रयोस्तथा ।
अस्त्रे च मन्त्रविन्यासं कृत्वा दिग्बन्धमाचरेत् ॥ २८॥

स्वदेहं मन्त्रदीप्ताङ्गं स्फुरद्वर्णमयं स्मरेत् ।
अक्षराणि सुधाबिन्दून् सिञ्चन्तीवाङ्गमण्डले ॥ २९॥

पञ्चाक्षर्या तु विद्याया सृष्टिन्यासं समाचरेत् ।
यथा कृष्णे समुद्भूतं विश्वबीजं चराचरम् ॥ ३०॥

अव्यक्ताद् व्यक्ततां यातं यदिदं भूतपञ्चकम् ।
तत्सर्वं कृष्णसम्भूतं सृष्टिन्यासे विभावयेत् ॥ ३१॥

द्वादशाक्षरविद्याया स्थितिन्यासमुदीरितम् ।
विश्वधात्रे हृषीकेशे सर्वं देहं निवेशयेत् ॥ ३२॥

धरणीधारणादारभ्य प्राणस्पन्दावसानकम् ।
कृष्णाधीनं जगत्सर्वं स्थितिन्यासे विचिन्तयेत् ॥ ३३॥

कामराजेन मन्त्रेण प्रलयन्यासमाचरेत् ।
क्लीम्बीजज्वलनज्वालासु नामरूपे विलापयेत् ॥ ३४॥

कालः कलयति भूतानि भावाः कालवशं गताः ।
कृष्णे तु लीयते कालः प्रलयस्यापि कारणे ॥ ३५॥

षोडशाक्षरविद्याया व्यापकन्यासमाचरेत् ।
अन्तर्बहिश्च विश्वात्मा कृष्ण एवेत्यनुस्मरेत् ॥ ३६॥

यथा नभसि नक्षत्रं यथा वायौ च मारुतः ।
तथा विश्वं मयि कृष्ण इत्येकत्वं विभावयेत् ॥ ३७॥

सुदर्शनीं तु विद्यां वै चक्रन्यासे नियोजयेत् ।

नाभेरारभ्य सर्वाङ्गं चक्रदीप्त्या प्रपूरयेत् ॥ ३८॥

भ्रमच्चक्रकरं कृष्णं कालनेमिविमर्दनम् ।
ज्ञानाग्निचक्रनिर्दग्धं पापपङ्कं विचिन्तयेत् ॥ ३९॥

राधाषडक्षरीं विद्यां शक्तिन्यासे विनिक्षिपेत् ।
हृदयादिषु शक्तीनां राधारूपं प्रकल्पयेत् ॥ ४०॥

ह्लादिनीं प्रेमरूपां तां कृष्णस्य हृदये स्थिताम् ।
राधां शक्तिमयीं ध्यायेत्कृष्णं शक्तिमतां वरम् ॥ ४१॥

शक्तिः कृष्णस्य या नित्या कृष्णः शक्तेः परं पदम् ।
उभयोरेकतां पश्येद्भेदबुद्धिविवर्जितः ॥ ४२॥

एवं न्यासक्रमे पूर्णे मन्त्रमण्डलदीपिते ।
हृदयाम्भोजमध्यस्थं गोविन्दं भावयेद् बुधः ॥ ४३॥

न बाह्यद्रव्यसम्पत्तिर्न कालपरिकल्पना ।
निर्मलं हृदयस्थानं कृष्णस्य परमं गृहम् ॥ ४४॥

यत्र प्रेमैकदीपेन नित्यं चेतो विराजते ।
तत्रैव मुरलीनादो नादब्रह्मत्वमृच्छति ॥ ४५॥

तत्र वृन्दावनं दिव्यं तत्र रासरसामृतम् ।
तत्रैव नन्दसूनुश्च तत्रैव परमं पदम् ॥ ४६॥

इत्येतत्कथितं गुह्यं न्यासमन्त्रविनिर्णयम् ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि कवचं कृष्णरक्षितम् ॥ ४७॥

ॐ पूर्वे नारायणः पातु प्राचीं पुण्यप्रदर्शनः ।
आग्नेय्यां नरसिंहोऽव्याद् दंष्ट्राकरालविग्रहः ॥ ४८॥

दक्षिणस्यां वराहोऽव्याद्धरित्रीधरणक्षमः ।
नैर्ऋत्यां मधुसूदनो दानवान्तकरः प्रभुः ॥ ४९॥

प्रतीच्यां त्रिविक्रमोऽव्याद्विश्वपादविनिःसृतः ।
वायव्यां श्रीधरः पातु श्रीवत्साङ्कितवक्षसः ॥ ५०॥

उदीच्यां हृषीकेशोऽव्यादिन्द्रियेशोऽक्षयो विभुः ।
ऐशान्यां पद्मनाभोऽव्यादम्बुजासनसेवितः ॥ ५१॥

ऊर्ध्वं गदाधरः पातु दैत्यान्तकृतपौरुषः ।
अधस्ताद् गोविन्दः पातु गोपवृन्दाभिनन्दितः ॥ ५२॥

क्लीं शिरो मे सदा पातु कामबीजस्वरूपधृक् ।
भुवनेश्वरीशक्तिश्च शिखां पातु निरन्तरम् ॥ ५३॥

दशाक्षरी महामन्त्रः कण्ठं मे परिरक्षतु ।
मदनमोहनः पातु ललाटं ललितद्युतिः ॥ ५४॥

चक्षुर्विद्या दृशौ पातु कृष्णस्यैव विलोकिता ।
नासिकां नलकूबरोऽव्याद्गन्धतत्त्वविवर्धनः ॥ ५५॥

क्लीं कृष्ण क्लीं मन्त्रो मे कर्णौ पातु मनोहरः ।
ग्लौं कृष्णाय वषडिति स्कन्धौ मे परिरक्षतु ॥ ५६॥

प्रणवो नमो नारायणायेति वक्षः सदावतु ।
हृदयं हृदयेशस्य कृष्णस्य परमं पदम् ॥ ५७॥

कुण्डलिनी नाभिदेशं पातु पद्मनिवासिनी ।
उग्रं वीरं महाविष्णुं ज्वलन्तं सर्वतोमुखम् ॥ ५८॥

इत्येतन्मन्त्रराजेन जठरं मे सदावतु ।
ज्वलन्तं सर्वतोमुखमित्येतत् कटिमाश्रयेत् ॥ ५९॥

नृसिंहं भीषणं भद्रं मन्त्रस्तु दक्षिणां तनुम् ।
मृत्युर्मृत्युं नमाम्यहमिति वामां सदा त्वगात् ॥ ६०॥

नमो भगवतेत्युक्तमोष्ठौ मेऽवतु माधवः ।
वासुदेवाय मन्त्रांशो मुखमन्तः प्रपातु मे ॥ ६१॥

श्रीं ह्रीं क्लीं कृष्णायेति कण्ठादधोऽवताद्धरिः ।
क्लीं ग्लौं क्लीं श्यामलाङ्गाय नम इत्यङ्गमावृतम् ॥ ६२॥

गोपीजनवल्लभाय स्वाहेति हृदयं शुभम् ।
रुक्मिणीवल्लभाय स्वाहा पातु मे वामपार्श्वकम् ॥ ६३॥

तारकं रामरामाय नम इत्युदरं शुभम् ।
मायाबीजं नितम्बं मे मोहच्छेदकरं भवेत् ॥ ६४॥

बगबीजं पृष्ठदेशं पातु शत्रुविमर्दनम् ।
गोपीजनवल्लभाय पदं मे गुह्यमावृतम् ॥ ६५॥

वीम्बीजं मे जठरान्तं सूक्ष्माग्निपरिपालकम् ।
क्लीम्बीजं जानुनी पातु प्रेममन्मथदीपितम् ॥ ६६॥

द्रां दत्तात्रेयाय नम इत्यूरू मे परिरक्षतु ।
क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय पदं जङ्घेऽवताद्धरिः ॥ ६७॥

श्रीकृष्णः शरणं ममेति गुल्फौ पातु सनातनः ।
क्लीं ग्लौं क्लीं श्यामलाङ्गाय नमः पादौ सदावतु ॥ ६८॥

ऐं पातु दक्षिणं हस्तं वागीशत्वप्रदायकम् ।
ह्रीं पातु वामहस्तं मे ह्रल्लेखेव मनोहरा ॥ ६९॥

श्रीं पातु दक्षिणाङ्गुलीः सौभाग्यस्त्रवणप्रदा ।
क्लीं पातु वामाङ्गुलीः प्रेमबन्धनकारिणी ॥ ७०॥

ग्लौं पातु करमध्यं मे गोपालबलवर्धनम् ।
कृष्णाय गोविन्दायेत्यङ्गुलीमूलमावृतम् ॥ ७१॥

कृष्णाय नम इत्युक्तं नखान् पातु जनार्दनः ।
क्लीं कृष्णाय क्लीमिति करपृष्ठं सदावतु ॥ ७२॥

ॐ गोकुलनाथाय नम इति बाहुमूलमावृतम् ।
ॐ सुप्रसन्नात्मने नम इति हृद्गतं मनः ॥ ७३॥

ॐ बालवपुषे कृष्णाय स्वाहेति रोमकूपकान् ।
दधिभक्षणाय स्वाहेति कक्षौ पातु बलिप्रियः ॥ ७४॥

गोपालाय स्वाहेति मे पृष्ठवंशं सदावतु ।
कृष्णाय गोविन्दाय क्लीमिति मेरुमावृतम् ॥ ७५॥

श्रीं ह्रीं क्लीं कृष्णाय नम इत्यङ्गप्रत्यङ्गरक्षणम् ।
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय सर्वतोऽवताम् ॥ ७६॥

जय कृष्ण नमस्तुभ्यमिति पृष्ठं मे सदावतु ।
श्रीकृष्णः शरणं ममेति प्राणान् पातु दयानिधिः ॥ ७७॥

क्लीं गोपीजनवल्लभाय स्वाहेति प्राणमण्डलम् ।
कृष्णाय गोविन्दाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा ॥ ७८॥

मन्त्रराजः सदा पातु सूक्ष्मदेहं मम प्रभुः ।

ॐ नमो भगवते रुक्मिणीवल्लभाय स्वाहा ॥ ७९॥

अन्तरात्मानमावृत्य पातु मां पुरुषोत्तमः ।
श्रीकृष्णाय गोविन्दाय हुं फट् स्वाहेति चर्मवत् ॥ ८०॥

सर्वतः पातु मां कृष्णः प्रेमपीयूषवारिधिः ।
नन्दनन्दननामैव कवचं मेऽखिलं भवेत् ॥ ८१॥

मुरलीमधुरध्वानः प्राणेष्वन्तः प्रवर्तताम् ।
राधाहृदयसर्वस्वः कृष्णो मेऽन्तः सदावतु ॥ ८२॥

व्रजाङ्गनावलोकानां चन्द्रिकासदृशद्युतिः ।
भक्तचित्तैकहंसो मे चित्तं नित्यं प्रपातु सः ॥ ८३॥

न मे दाहो न मे शोको न मे मोहः कदाचन ।
कृष्णपादाम्बुजच्छाया मम सर्वं सदावतु ॥ ८४॥

यत्र यत्र मम प्राणाः यत्र यत्र मनो मम ।
तत्र तत्र हरिः पातु मुरलीरवमाधुरी ॥ ८५॥

दिवा पातु च गोविन्दो रात्रौ पातु जनार्दनः ।
स्वप्ने जागरणे चैव माधवः पातु मां सदा ॥ ८६॥

गच्छतोऽव्याद् गदापाणिः स्थितं पातु च चक्रभृत् ।
शयानं पातु पद्माक्षो भुञ्जानं मधुसूदनः ॥ ८७॥

वने पातु वनमाली मार्गे पातु जनार्दनः ।
सलिले वरदः पातु वह्नौ पातु हुताशनः ॥ ८८॥

गिरौ पातु गिरिधारी व्योम्नि पातु त्रिविक्रमः ।
सङ्ग्रामे चक्रपाणिर्मां शत्रुमध्येऽवतु प्रभुः ॥ ८९॥

व्याधिभिर्व्याधितं पातु दारुणैः पातु दारुणः ।
दुर्गे दुर्गतिनाशो मां कारागारेऽवतु प्रभुः ॥ ९०॥

भयेषु भयहारित्वं दैन्ये दैन्यविनाशनम् ।
कृष्णनामामृतं पातु सर्वाङ्गं सर्वदुःखतः ॥ ९१॥

क्लीं कृष्णाय नम इत्येषा अन्ते पातु मनःस्थितिम् ।
वासुदेवहृदाख्यं मे वर्मेदं परमाद्भुतम् ॥ ९२॥

इदं कृष्णमयं देहं कृष्णमन्त्रमयं वपुः ।
कृष्णस्य चरणच्छायां कवचं मे सदावतु ॥ ९३॥

सर्वेषां वैष्णवानां तु कवचानां यदुत्तमम् ।
वासुदेवहृदाख्यं तत्कवचं परमाद्भुतम् ॥ ९४॥

नैतादृशं महावर्म त्रैलोक्येऽपि प्रकाशते ।
नारायणाङ्गसम्भूतं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ९५॥

दीक्षितायैव दातव्यं वैष्णवाय विशेषतः ।
दुर्गाभक्ताय दातव्यं विष्णुभक्तिपराय च ॥ ९६॥

अदीक्षिताय नो देयं न च नास्तिकमानसे ।
न चाभक्ताय दातव्यं न च कृष्णविरोधिने ॥ ९७॥

गुरुभक्तिविहीनाय लोभिने कुटिलाय च ।
न प्रकाश्यं न वक्तव्यं न लिखेद्भक्तिवर्जिते ॥ ९८॥

वैष्णवानां हृदयं ह्येतद्गुह्यं परमं महत् ।
यथा देहस्य हृदयं तु प्राणिनां जीवनाश्रयः ॥ ९९॥

तथा वैष्णवचित्तस्य कृष्णवर्मेदमाश्रयः ।
यः पश्यति श्रद्धया नित्यं स पश्यति हरिं हृदि ॥ १००॥

प्रातरुत्थाय शुचिर्भूत्वा कृष्णं ध्यात्वा समाहितः ।
एकवारं पठेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १०१॥

द्विवारं कीर्तयेद्यस्तु तस्य दुःखं प्रणश्यति ।
त्रिवारं पठमानस्य विघ्ना नश्यन्ति सर्वशः ॥ १०२॥

सप्तधा कीर्तितं यस्य सर्वशत्रुक्षयो भवेत् ।
दशधा पठितं यस्य सर्वतो विजयः स्मृतः ॥ १०३॥

एकविंशतिवारं तु पठेत् श्रद्धासमन्वितः ।
तस्य गेहे स्थिरा लक्ष्मीः कृष्णभक्तिश्च वर्धते ॥ १०४॥

त्रिंशद्वारं पठेद्यस्तु वाक्सिद्धिं लभते नरः ।
पञ्चाशद्वारपाठेन कवित्वं स्फुरते ध्रुवम् ॥ १०५॥

शतवारं पठेद्यस्तु सर्वाभीष्टं प्रपद्यते ।
सहस्रवारपाठेन मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ १०६॥

अयुतं यो जपेद्भक्त्या कवचस्यास्य मन्त्रतः ।
तस्य देहे स्वयं कृष्णः कवचत्वेन संस्थितः ॥ १०७॥

लक्षं सम्पठितं येन स कृष्णचरणाश्रयः ।
द्विलक्षपाठमात्रेण प्रेमबीजं प्ररोहति ॥ १०८॥

त्रिलक्षपाठतः साक्षाद्दास्यभावः प्रजायते ।
पञ्चलक्षे तु गोविन्दः स्वप्ने तस्य प्रकाशते ॥ १०९॥

सप्तलक्षे महाप्रीतिः कृष्णे चित्तस्य जायते ।
दशलक्षे तु भक्तस्य कृष्णसाक्षात्कारसम्भवः ॥ ११०॥

द्वादशलक्षपाठेन कृष्णसायुज्यमाप्नुयात् ।
न सङ्ख्या केवलं हेतुः प्रेमैवात्र परं बलम् ॥ १११॥

पुरश्चर्याविधौ त्वस्य लक्षपञ्चकमिष्यते ।
तद्दशांशेन होतव्यं घृतेन मधुरद्रवैः ॥ ११२॥

तद्दशांशं तर्पणं कुर्यात्तद्दशांशेन मार्जनम् ।
तद्दशांशेन विप्रेभ्यो भोजनं श्रद्धयार्पयेत् ॥ ११३॥

तुलसीदलसंयुक्तैर्हविर्भिः कृष्णतोषणम् ।
गोघृतं पायसं चैव मधुशर्करयायुतम् ॥ ११४॥

तिलैः शुद्धैः फलैः पुष्पैः कृष्णमन्त्रपुरस्कृतैः ।
हवनं कारयेद्भक्त्या गुरोः सन्निधिमाश्रितः ॥ ११५॥

प्रयोगेष्वस्य कवचस्य महिमानं न वर्णये ।
रक्षणे सर्वदेहस्य प्रयोगः प्रथमः स्मृतः ॥ ११६॥

आपदुद्धरणे चैव विषभङ्गे भयापहे ।
राजद्वारे रणद्वन्द्वे यात्रायां च विशेषतः ॥ ११७॥

मन्त्रसिद्धौ प्रयोगोऽस्य वशीकरणे च भक्तितः ।
मोहनस्तम्भनादीनि प्रयोज्यानि न तु लोभतः ॥ ११८॥

निष्कामस्य तु भक्तस्य सर्वप्रयोगफलाधिकम् ।
कृष्णप्रेमप्रसिद्ध्यर्थं कवचस्यास्य साधनम् ॥ ११९॥

मरणं मोहनं चैव स्तम्भनं चोच्चाटनम् ।

आकर्षणं वशीकारं सर्वं तस्याधिकारतः ॥ १२०॥

परन्तु वैष्णवस्यात्र परमार्थः प्रकीर्तितः ।
न हिंसा न च द्रोहश्च न परेषामुपद्रवः ॥ १२१॥

यः कुर्यात्परपीडार्थं कृष्णवर्मप्रयोगतः ।
तस्य पुण्यं क्षयं याति भक्तिश्चास्य विनश्यति ॥ १२२॥

कृष्णस्य हृदयं यस्माद्वैष्णवानां परं धनम् ।
तस्मादस्य परित्राणं कर्तव्यं प्राणवत्सदा ॥ १२३॥

यः पठेत्प्रातरुत्थाय सन्ध्ययोर्वा विशेषतः ।
तस्य पुण्यफलं वक्तुं न शक्नोति चतुर्मुखः ॥ १२४॥

गङ्गास्नानसहस्रस्य यत्फलं लभते नरः ।
तत्फलं लभते भक्त्या सकृदस्यैव कीर्तनात् ॥ १२५॥

अश्वमेधसहस्राणां राजसूयशतस्य च ।
यत्फलं दुर्लभं लोके तत्फलं कृष्णभक्तितः ॥ १२६॥

तीर्थानि तस्य गात्रेषु देवाश्च हृदये स्थिताः ।
मन्त्राः सर्वे मुखे तस्य कृष्णनाम परायणम् ॥ १२७॥

कृष्णस्य चरणद्वन्द्वे यस्य चित्तं प्रतिष्ठितम् ।
तस्य मृत्युर्भवेत्सौम्यः संसारोऽस्य तु दुर्बलः ॥ १२८॥

अन्तकालेऽपि यो भक्तः कवचं स्मरते ध्रुवम् ।
कृष्णदूतैः स नीयेत वैकुण्ठं परमं पदम् ॥ १२९॥

न तस्य पुनरावृत्तिर्न गर्भवासवेदनम् ।
गोविन्दचरणाम्भोजे लभते नित्यमाश्रयम् ॥ १३०॥

इदं वासुदेवहृदयं हृदयेनैव धारयेत् ।
कण्ठस्थं वा लिखित्वा तु नित्यं भक्त्या समर्चयेत् ॥ १३१॥

न विक्रयेन्न च दद्यादशिष्याय कदाचन ।
गुरोराज्ञां समासाद्य दीक्षिताय प्रदापयेत् ॥ १३२॥

दुर्गाभक्ताय शुद्धाय विष्णुभक्तिपराय च ।
वैष्णवाय महाभागाय कृष्णैकशरणाय च ॥ १३३॥

एतद्धृदयं महागुह्यं वैष्णवानां परं पदम् ।
गोपनीयं प्रयत्नेन यथा रत्नं रसातले ॥ १३४॥

यः संरक्षति गुह्यत्वं स कृष्णेनैव रक्ष्यते ।
यः प्रकाशयते मूढः स स्वपुण्यैर्वियुज्यते ॥ १३५॥

इति श्रीपरमयोगेश्वरतन्त्रे वैष्णवतन्त्रे श्रीनारदप्रजापतिसंवादे
सप्तदशोध्याये श्रीदुर्लभकृष्णकवचं सम्पूर्णम् ॥

Encoded and proofread by Rukmini Goswami

Shrikrishna Kavacham 2

pdf was typeset on August 26, 2026

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*